

КАДРИ БУДОВАМ

Г А З Е Т А З А С Н О В А Н А У 1 9 3 2 Р О Ц І

№12 (1779) ГРУДЕНЬ 2019 РОКУ

ВІТАЄМО З НОВИМ РОКОМ І РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Ректор Одеської державної академії будівництва та архітектури
професор Анатолій Володимирович Ковров

Шановні співробітники і студенти Одеської державної академії будівництва та архітектури! Щиро вітаємо вас з Новим 2020 роком і Різдвом Христовим і бажаємо вам і вашим близьким усього самого найкращого: щастя, міцного здоров'я, миру, здійснення заповітних мрій, нових значних досягнень і величких звершень! Рік що настає, це рік 90-річчя з часу заснування нашої Академії. Ця значна знаменна дата, сподіваємось, надихатиме усіх нас на сумлінну працю і відмінне навчання, наукові відкриття і творчі злети. Тільки поєднання зусиль усього колективу рідної Академії, досвіду старшого покоління і творчої енергії і натхнення молоді дозволить досягнути омріяного успіху.

Ректорат, Профспілкові комітети
співробітників і студентів, редакція газети
«Кадри – будовам»

ВІТАЄМО

Голова Одеської регіональної організації НСЖУ, Заслужений журналіст України к.е.н. Ю.А.Работін
Світлина Ольги Кириченко

Щиро вітаємо голову Правління Одеської обласної організації Національної спілки журналістів України, заслуженого журналіста України Работіна Юрія Анатолійовича з успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеню кандидат економічних наук в Науково-дослідному інституті ОНАХТ!

Редакція газети
«Кадри-будовам»

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «КАДРИ – БУДОВАМ» ТРИЧІ ЛАУРЕАТ 2019 РОКУ

Для нашої газети 2019 рік був роком великих втрат і великих досягнень. Тяжкою втратою стала смерть Світлани Павлівни Стаселькової (2 травня), яка останні десятиліття була редактором газети «Кадри – будовам». Велика відповідальність

– зберегти найкращі традиції нашого видання. У середині лютого 2019 р. мені довірили посаду редактора. До цього часу автор цих рядків вже мав певний творчий доробок на сторінках газети «Кадри – будовам»: близько 100 публікацій. Пам'я-

таю, першою з них був мій рисунок, надрукований у святковому березневому випуску газети 1997 року. Не буде перебільшенням сказати, саме газета «Кадри – будовам» і її редактор надихнули мене на творчу працю в галузі журналістики. 2002 рік став роком вступу до Національної спілки журналістів України. Потім – членство у Міжнародній федерації журналістів (International Federation of Journalists). Великою честю і важливою подією у житті стало нагородження Золотою медаллю української журналістики (2013 р.). Таким чином, можна казати про те, що життя пов'язане з журналістикою і нашою газетою. А сьогодні мені дуже приємно повідомити шановним читачам, що у серпні і вересні 2019 року наша газета «Кадри – будовам» (в особі редактора) стала лауреатом XX Загальнонаціонального конкурсу «Українська мова – мова єднання» (результати були оголошені 22 серпня 2019 р.), а також Міжнародного багаторівневого творчого конкурсу ім. А.-Е. де Рішельє (Німеччина – Україна). Про нагородження Муніципальною премією «Культурна столиця» 19 квітня 2019 р. ми вже повідомляли раніш. Як редактор газети, розглядаю ці нагороди, як нагороди усього творчого колективу, який складається з наших дорогих авторів і співробітників Редакційно-видавничого відділу нашої Академії. Особливої подяки заслуговують к. т. н., доц. Сергій Іванович Гедулян і к. т. н., доц. Світлана Валентинівна Савченко. Саме їх талановитими руками, завдяки їх здібностям, вмінню і смаку створюються і друкуються випуски нашої газети. Творча співпраця з такими чудовими людьми – справжнє задоволення! Нам приємно, що газета стає популярною і за межами Alma mater, і навіть за межами нашої країни. Примірники газети були передані до Гданської політехніки. Її із задоволенням читають наші друзі і колеги у Франкфурті-на-Майні і у Сіднеї. Збагатили і прикрасили своїми творіннями і світлинами сторінки нашої газети і автори, які працюють за межами ОДАБА, але пов'язані з нашою Академією узами дружби і взаємної симпатії. Безумовно, ми відчуваємо підтримку керівництва Академії і дуже вдячні ректору, професору Анатолію Володимировичу Коврову. Завжди відчувається увага і підтримка з боку проректорів ОДАБА: к. т. н., доц. Олега Олександровича Попова, д. т. н., доц. Сергія Олексійовича Кровякова, д. т. н., проф. Юрія Сергійовича Крутія. З великою вдячністю ми пригадуємо і підтримку директора Архитектурно-художнього інституту д. арх., проф. Валерія Павловича Уреньова.

Ю.О.Письмак
Світлина Л.Сидорського

Було б несправедливо не пригадати про велику дружню підтримку лідера журналістів Одещини, к. е. н., заслуженого журналіста України Юрія Анатолійовича Работіна. Ми звернули увагу на те, що в День зустрічі випускників нашої Академії різних років, майже увесь наклад (підвищений) нашої газети розійшовся за лічені хвилини. Бажаючих було дуже багато, але задовільнити попит усіх не було ніякої можливості...

Але, як часто буває у житті, смуток і радість поруч. Були і прикрі втрати. Редакція втратила своє приміщення на другому поверсі головного корпусу. Навіть вітрина при вході до бібліотеки, яка традиційно була призначена для розміщення номерів нашої газети нещодавно «змінити своє функціональне призначення»... Враховуючи невеликий наклад газети, ліквідація можливості побачити аркуші газети у вітрині, на мій погляд, погіршує ситуацію з ознайомленням студентів і співробітників з випусками «Кадри – будовам». На жаль, багато хто зі співробітників навіть не знає, що газета виходить. У той же час, на засіданні Вченої Ради ОДАБА говорили про те, що публікації в газеті «Кадри – будовам» зараховуються викладачам, як виконання пункту 15 Ліцензійних умов. Крім того, кожна публікація в газеті додає її автору-викладачу по 5 балів у особистому рейтингу. Все більше наше видання переходить у віртуальний вимір і розміщується на сайті Академії. Ми тепер у подальших числах видання плануємо друкувати блок-схему покрокової послідовності знаходження газети «Кадри – будовам» на офіційному сайті ОДАБА. Але ми впевнені, що усі непорозуміння можна подолати і сподіваємось, що в новому 2020 році – році 90-річчя з часу заснування нашого вищого навчального закладу, нас очікують лише зміни на краще.

Юрій ПИСЬМАК, редактор

ВАЖЛИВІ І ПРИЄМНІ ПОДІЇ 2019 РОКУ

Нагородження д.т.н., проф. В.М. Карпюка Почесною Грамотою Одеської обласної ради на честь Дня науки. Травень 2019 р. Одеський Будинок вчених

Виступ директора АХІ ОДАБА, д.арх., проф., Заслуженого архітектора України В.П. Уреньова на урочистій церемонії нагородження лауреатів муніципальної премії "Культурна столиця". 19 квітня 2019 р. Сесійна зала Одеської міської ради

Студентки АХІ ОДАБА Максименко Валерія, Бабій Валерія, Глуган Анастасія, переможниці конкурсу "Архітектор 2019"

ПЕРСОНАЛЬНА ВИСТАВКА НАШОЇ ВИПУСКНИЦІ ЗЛАТИ ШИШМАН В КИЇВСЬКОМУ МУЗЕЇ МИХАЙЛА СТАРИЦЬКОГО

Це третя персональна виставка художниці й перша – у столиці. В експозиції картини, написані за останні два роки у різних куточках України. Дівчина зобразила величні Карпати, сонячний і тихий Південь України, спокійну і затишну Вінницю.

Злата працює у стилях реалізму та імпресіонізму. Художниця передає навколишнє оточення у незвичному світлому ракурсі, що неабияк передає її настрій та характер. За її словами, на таку особливість вплинуло оточення і місце, в якому вона народилася і виросла – місто Ізмаїл. Мисткиня працює в жанрах пейзажу, натюрморту, жанрової композиції.

Іноді на написання однієї картини може йти до 3 годин, а іноді й кілька днів.

Усі експоновані картини є особливими для художниці, вони сформовані композиційно та тематично. Серед робіт є полотна з історією спогадами, а є із особистими світлими враженнями.

«Кілька картин були написані в складних погодних умовах. Одного разу падав сильний дощ, я прикривала полотно картоном та все ж на картині залишилися сліди крапель дощу, – розповідає Злата. – Під час написання іншої роботи почалася силь-

На відкритті виставки

Патріарх Ієрусалімський Феофіл III і завідувачка кафедри Українознавства ОДАБА, д.і.н., проф. Цубенко В.Л. Ієрусалім, квітень 2019 року

на замить. Я заховалася під стінами будівлі, та сніг все ж впав на полотно. Так утворились ефекти, які неможливо повторити людськими руками. Виходить, що у написанні картин мені допомагає сама природа. Та найбільше я люблю світло в роботах, – передавати у всьому тепло і сонце, навіть, якщо воно за хмарами. Я відслідковую світло і освітлення в природі, потім передаю це у своїх картинах».

За словами народного художника Володимира Козюка, особливість творів

Злати – це великий позитив, настроїв щастя і світла, які вони несуть у собі,

«Сподіваюсь, що емоції, наявні в моїх роботах, будуть і в душах людей, присутніх у цій залі», - сказала зворушена авторка експозиції на завершення.

Довідково:

Злата Шишман навчалась в Одеській державній академії будівництва та архітектури за спеціальністю «Образотворче мистецтво».

Працює у техніці олійного живопису. Паралельно з творчістю, викладає живопис, малюнок і композицію в художній школі ім. К. Костанді.

Член Національної Співки Художників України.

Твори художниці знаходяться в приватних колекціях в Україні, США, Великій Британії та Болгарії. Учасниця численних колективних всеукраїнських та міжнародних виставок та пленерів.

За матеріалами сайту
Президентського фонду
Леоніда Кучми «Україна»

**Будівля Національної бібліотеки
Республіки Білорусь і пам'ятник
Франциску Скорині**

11 вересня 2019 року, на запрошення директора Центру досліджень білоруської культури, мови та літератури Національної академії наук Білорусі академіка О. І. Локотка, я вилетів до міста-героя Мінськ для участі у X Міжнародній науково-практичній конференції «Традиції і сучасний стан культури і мистецтва». Академік НАН Білорусі Олександр Іванович Локотко – єдиний вчений цієї країни, який одночасно є доктором архітектури і доктором історичних наук. Крім того, він ще відомий як художник-аквареліст. На добру пам'ять про знайомство з цим видатним вченим залишилась мені книга О. І. Локотка (з його автографом) «Архітектура: авангард, абсурд, фантастика», яка вийшла друком у 2012 році у мінському видавництві «Беларуская навука». І ось на що я звернув увагу: вже на другій сторінці цієї книги ми бачимо світліну, на якій атлант будинку початку ХХІ століття, зведеного на вулиці Грецькій в Одесі, підтримує капітель, на якій, в свою чергу, базується розташований вище засклений фасад. Летів 1000 кілометрів від рідної Одеси, мріючи поєднати одночасно декілька завдань: 1. Гідно представити на Міжнародному науковому форумі високого рівня нашу Академію; 2. Відвідати Архітектурний факультет Білоруського Національного технічного університету і Національну академію мистецтв Білорусі; 3. Побачити все не тільки очима дослідника культурної спадщини, але й не забувати про свій обов'язок журналіста; 4. Встигнути

СІМ ДНІВ У МІНСЬКУ

відвідати найкращі музеї, художні галереї, визначні місця білоруської столиці. Якщо взяти до уваги, що я уперше прибував до сусідньої країни, і моя нога жодного разу ще не ступала на білоруську землю, Ви, шановні читачі, можливо зрозумієте моє хвилювання, коли колесо шасі літака доторкнулося до посадкової смуги Міжнародного аеропорту Мінськ. З наступними хвилюючими митями були пов'язані кроки до будівлі, в якій розташований Інститут мистецтвознавства, етнографії і фольклору імені Кондрата Крапиви НАН Білорусі, де я мав (у п'ятницю 13 вересня!) виступити з доповіддю на тему «Віддзеркалення британських впливів в об'єктах архітектурної спадщини Східної Європи, зве-

**Презентація наукової літератури НАН
Республіки Білорусь**

дених у ХІХ столітті». Дуже велика відповідальність – виступати з доповіддю в Академії наук, та ще й за межами рідної держави.

Під час роботи підсекції «Архітектура» ми познайомились з доктором філософських наук професором Вадимом Олексійовичем Салєєвим – заслуженим діячем культури Республіки Білорусь, першим віце-президентом Білоруської естетичної асоціації. З вдячністю сприйняв пропозицію шеф-редактора наукового часопису «Артефакт» Національної академії мистецтв Білорусі професора В. О. Салєєва про можливість співпраці. Приємне враження залишилось і від спілкування з док-

**Академік НАН Білорусі
Олександр Іванович Локотко**

тором архітектури, професором Сергієм Олексійовичем Сергачовим. Але засмутило те, що цей видатний вчений під час конференції пересувався на милицях (наслідок травми). Особливої подяки заслуговує старший науковий співробітник, кандидат мистецтвознавства, доцент Євгенія Володимирівна Голикова-Пошка, яка багато зробила для успішної участі, зокрема і українських учасників в конференції. Від нашої держави в конференції брали участь представники: Рівненського державного гуманітарного університету, Харківського національного університету ім. В. Каразіна, Київського національного університету культури і мистецтв, Інституту керамології – відділення Інституту народознавства НАН України, Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки, Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника, Київської державної академії декоративно-прикладного мистецтва і дизайну ім. М. Бойчука, Львівського національного аграрного університету, Харківської державної академії дизайну і мистецтв, Камінець-Подільського національного університету ім. І. Огієнка, Національного

На засіданні підсекції «Архітектура»

музею-заповідника українського гончарства в Опошному, Інституту проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України, Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, Полтвського національного педагогічного університету ім. В. Г. Короленка, Одеської державної академії будівництва та архітектури, Сумського державного педагогічного університету ім. А. С. Макаренка. В Міжнародній конференції брали участь вчені з

наступних країн: Великої Британії, України, Вірменії, Молдови, Росії, Казахстану, Узбекистану. Але найбільша кількість, звісно, – від Білорусі. Запам'ятався виступ професора слов'янської літератури з Лондонського університету Арнольда Макміліна, який 45 хвили читав свою доповідь білоруською мовою.

В своїй промові на відкритті конференції 12 вересня 2019 р. академік О. І. Локотко білоруською мовою привітав усіх учасників і особливо відзначив іноземних гостей. Він назвав усі наукові організації і вищі навчальні заклади, представники яких брали участь у конференції, у тому числі – Архітектурно-художній інститут ОДАБА. А на підведенні підсумків конференції мені довірили виступити з промовою, і я мав можливість подякувати організаторам за запрошення і за чудову організацію наукового форуму. Директор інституту висловив побажання про укладення договору про міжнародну наукову співпрацю між Центром досліджень білоруської культури, мови та літератури Національної академії наук Білорусі та Одеською державною академією будівництва та архітектури.

16 вересня я відвідав Національну академію мистецтв Республіки Білорусь. Я дуже вдячний Світлані Петрівні Вінокуровій – першому проректору академії, професору (яка в той час виконувала обов'язки ректора) за увагу і дуже люб'язний прийом. Світлана Петрівна розповіла про великий досвід НАМ у підготовці художників і реставраторів (з 1957 року), познайомила з досягненнями і сьогоденням Академії, пригадала, що були часи, коли їхні студенти їхали до Одеси на живописну практику. Хотілось би сподіватися, що і в наш час у нашої міжнародної співпраці є добрі перспективи.

У той же день автор цих рядків побував і на Архітектурному факультеті Білоруського Національного технічного університету. Мені пощастило поспілкуватися з завідувачкою відділення Архітек-

тури і дизайну Науково-дослідного проєктного інституту БНТУ, кандидатом архітектури, доцентом кафедри Містобудування Оленою Євгенівною Нітієвською, яка одночасно є заступником головного редактора збірника наукових праць «Архітектура» – спеціалізованого фахового видання Білорусі.

**Свято-Духов кафедральний собор. м. Мінськ
Фото автора**

Герб міста Мінськ

Олена Євгенівна запросила нас до співпраці, запропонувала надсилати статті для опублікування на сторінках цього видання, а також до участі в наукових конференціях, які щорічно проводяться Архітектурним факультетом БНТУ. Гортаючи сторінки подарованого мені збірника наукових праць «Архітектура» (випуск № 12, 2019 р.), я звернув увагу, що у ньому надруковані і статті українських авторів. А взагалі, під час перебування в Мінську, я побачив помітні прикмети «української присутності». Так, наприклад, на головному проспекті столиці – проспекті Незалежності побачив велику рекламну афішу концерту гурту «Океан Ельзи», бачив афіші Монатіка і Миколи Гнатюка. Приголомшливе враження залишилось після відвідання Галереї мистецтва Білоруської спілки художників на проспекті Незалежності 12. Я ледь не заблукав в лабіринтах численних просторих і високих приміщень галереї, де професійні митці з усієї країни мають можливість представити свої творіння і сподіватися на продаж. Захоплення від побаченого поєдналося з гіркотою від усвідомлення того, що в рідній Одесі внаслідок рейдерського загарбання, Одеська обласна організація Національної спілки художників України втратила Художню галерею-салон на вул. Єкатерининській.

Слід відзначити, що співпраця білоруських і українських вчених у галузі збереження культурної спадщини підтримується на досить високому рівні. Так, наприклад, 17 листопада 2017 року в Центрі досліджень білоруської культури, мови та літератури Національної академії наук Білорусі в Мінську відбулася робоча нарада виконавців спільного українсько-білоруського проєкту «Етнокультурна спадщина народів України та Білорусі в контексті сучасного соціокультурного дискурсу» (проєкт Ф 73 ДФФД України) за участю науковців Національної академії наук України. На відміну від його державного фінансування, свої витрати на переліт і перебування в Мінську автор цієї статті профінансував самотужки, витратив 15 000 гривень. На цьому тлі вдяч-

ності заслуговують співробітники музеїв столиці Білорусі, які надали мені можливість безкоштовного відвідання. Запам'яталися екскурсії в Центральний ботанічний сад НАН, в якому з однієї клітини клонують рослину, а також Залів експозиції Чорнобильської зони Музею давньобілоруської культури НАН РБ, в якому зберігаються

НАЦЫЯНАЛЬНЫ МАСТАЦКІ МУЗЕЙ
РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Фрагмент експозиції Національного художнього музею Республіки Білорусь.
Фото автора

артефакти і старовинні традиційні побутові речі, знайдені і зібрані на білоруських землях, які внаслідок Чорнобильської катастрофи перетворилися на зону відчуження.

Музей розташований в одній будівлі з Центром досліджень білоруської культури, мови та літератури Національної академії наук Білорусі. Навіть маючи досвід більш ніж річної солдатської служби в зоні відчуження ЧАЕС, майже через 31 рік після її закінчення, моторошне відчуття не залишало під час цієї «чорнобильської» екскурсії. Навіть незважаючи на запевнення екскурсовода про те, що усі предмети дезактивовані і не

становлять радіаційної небезпеки. Чорнобиль – це наше спільне горе.

В Національному художньому музеї Республіки Білорусь 14 вересня вперше побачив твори великого Карла Брюллова (1799-1852): портрет музиканта Матвія Віельгорського – ушавленого віо-

лончеліста, друга художника, а також портрет Миколая Алферакі, написаний в Санкт-Петербурзі у серпні 1842 р. в один сеанс. Відділ, в якому представлені полотна Рокотова, Тропініна, Айвазовського, Рєпіна, Кустодієва, Рєріха і багатьох великих і всесвітньовідомих митців, у перший день мого перебування в Мінську, коли я, після нічного перельоту та безсонної ночі, замість відпочинку попрямував до Національного художнього музею Республіки Білорусь, ще був зачинений. Там, після ремонту завершували реекспозицію, додавали полотна, які раніш перебували

роки), яке супроводжувалось низкою і культурно-масових заходів.

Що запам'ятав під час перебування в Мінську, на що звернув увагу, що вразило? Усвідомив, як нам в Одесі не вистачає метрополітену і яке це благо для великого міста. Побачив фантастичну сучасну будівлю Національної бібліотеки. Мріяв, щоб і у нашій країні молочні продукти знов, як колись і було, почали виготовля-

Зала Національного історичного музею

На виставці художнього срібла XVIIIст.
Світлина автора

ти зі справжнього молока. Зрозумів, що республіка, яка майже не уся була зруйнована і спалена у страшні часи Другої Світової війни, відродилася, ніби Фенікс з попелу, і прикрасила себе величними архітектурними ансамблями, створеними талановитими зодчими і будівельниками повоєнного десятиріччя і їх послідовниками. А старовинні будівлі, які чудом збереглися, оберігають і називають

коштовностями. Я бачив країну, відмітною рисою якої є чистота її вулиць і майданів, столиці і невеликих поселень. Бачив багато красивих людей. Мені пощастило за сім днів у Мінську відчути тільки добре ставлення і ніщо не встигло затьмарити мого перебування там.

Юрій ПИСЬМАК,
член Міжнародної федерації
журналістів,
мистецтвознавець

у фондах. У той день вдалося ознайомитись зі старовинними творами мистецтва Білорусі, відділом західного мистецтва, колекцією білоруського мистецтва радянської доби, а також витворами сучасних митців. Першим експонатом, який «зустрів» мене в музеї, була дерев'яна статуя Св. Єлизавети Угорської. Побачивши її я пригадав, як 17 грудня 2000 р., напередодні свого нагородження вищим орденом ФРН – хрестом «За заслуги», пан Ангус Фаулер (захисник і дослідник європейської архітектурної спадщини) привів мене до одного з старіших готичних храмів Німеччини – церкви Св. Єлизавети Угорської у Марбурзі. В цьому храмі зберігається чудово оздоблена рака з її мощами. Промайнула думка: невже саме Св. Єлизавета Угорська посприяла мені в мій подорожі до Білорусі? А вже 14 вересня 2019 р. (одним з перших відвідувачів) побачив оновлені зали музею і з сумом пригадав стан інтер'єрів нашого улюбленого Одеського музею західного та східного мистецтва. Велике враження залишилося також від постійних експозицій і виставок в Національному історичному музеї цієї країни.

Перебування в Мінську співпало і зі святкуванням Дня міста (952

НОВІ ПЕРСПЕКТИВИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Завдяки тому, що Європейський Союз (ЄС) надає можливість співробітникам закладів вищої освіти України брати участь у програмі Erasmus+, яка підтримує заходи і мобільність в галузі освіти і професійного навчання, ректор академії, проф. Ковров А.В. та проректор к.т.н, доцент Попов О.О. відвідали Університет Північ (м. Вараждин, Хорватія), де відбулась зустріч з ректором Маріном Мілковичем, проректором Горан Козіной, деканом факультету будівництва Божо Солдо, головою відділу міжнародних зв'язків, на якій були обговоренні питання

Ректор ОДАБА професор А.В. Ковров і проректор доцент О.О. Попов в Хорватії

спільних проєктів та перспективи співробітництва не лише за освітніми програмами рівня «Бакалавр», але і за програмами рівня «Магістр».

В рамках проєкту ERASMUS+KA1 була здійснена академічна мобільність ректора, професора Коврова А.В. та проректора к.т.н., доц. Попова О.О. під час якої було прочитано низку цікавих лекцій для студентів Університету Північ,

не тільки за будівельною тематикою, але й про нашу Академію та особливості навчального процесу в Україні.

Під час перебування в Хорватії ректор, проф. Ковров А.В. та проректор к.т.н., доц. Попов О.О. взяли участь у 20-й Міжнародній конференції «MATRIB (Матеріали, Споживання, Переробка)», яка проходила в місті Вела Лука, на острові Корчуле. Конференція

була організована Університетом Північ спільно з Дублінським технологічним інститутом (Ірландія), Словацьким інститутом матеріалів та машинобудування Академії наук (Словачина), Інститутом вищих досліджень Істрії (Хорватія), Університетом Ріска (Хорватія) та Загребським університетом (Хорватія). Були розглянуті такі важливі теми як: характеристики та тестування матеріалів; матеріали в цивільному будівництві, гірничій справі, морському будівництві та інших сферах; наноматеріали та нанотехнології. Найважливіші доклади були на теми: екології, споживання та вторинної переробки матеріалів. На цій конференції були присутні більш ніж 30 учасників з таких країн як: Хорватія, Україна, Словенія, Словаччина, Мальта, Бельгія, Ірландія. У вільний від конференції час були обговорені питання подальшого співробітництва між учасниками.

Відділ Міжнародних зв'язків ОДАБА

КУТОЧОК ПОЕЗІЇ

ФРАНКФУРТ

Пройдусь по Франкфурту к Юстиции скульптуре,
Пред ратуши фасадом постою
И подивлюсь здесь Запада культуре,
В хвалёном этом западном краю.

Кунстхалле упершись в подбрюшье великана
Коробчатостью форм здесь с готикой вразлад:
Варфоломея Дом – форпостом Ватикана
Вздымает к небесам готический фасад.

Благоговейно затаив дыханье,
Сниму с главы берет, переступив порог:
Великолепно зодчего создание,
В сиянии алтарей нас здесь встречает Бог.

Здесь глаз не отвести от мастерства столетий
И золота одежд, что на левкасный грунт,
Умелою рукой нанёс старинный гений,
Прекрасно завершив резцов удачный труд.

На каменной стене, величиной огромно,
Ван Дейка полотно, где горя не тая,
Слезам увлажнясь и преклонившись скорбно,
Оплакали Христа родные и друзья.

Пусть мимолётно с готикой знакомство
И быстротечен этот зимний день,
Запомнить так хочу великое искусство
И сводов каменных возвышенную сень.

Покинув древний храм, вдоль фахверков фасадов,
Я в центр деловой, чей меркантилен дух,
Направлюсь, и, не сделав вкладов,
О банков высоте промолвлю что-то вслух.

Я в лифта капсуле прозрачной поднимаюсь,
Со смотровой площадки лицезреть
Германский город сей, и скромно удивляюсь:
Как смог сюда бесплатно долететь?

Здесь Гёте был рождён, и вот, через столетья,
На рубеже веков и я попал сюда.
На Майна берегах сияет многоцветье
Рождественских огней. Их отразит вода.

Юрий ПИСЬМАК

Андрій Макаревич на відкритті виставки в Одеському музеї західного та східного мистецтва
Світлина О. Синельникова

7 грудня 2019 р. в Одеському музеї західного та східного мистецтва у виставковому просторі Ragtime 2.0 відбулося відкриття виставки художніх творів Андрія Макаревича.

На виставці представлені 36 графічних творів різних років.

Макаревич, син художника-архітектора, з дитинства був у дуже близькому контакті з тушшю, пером і олівцем.

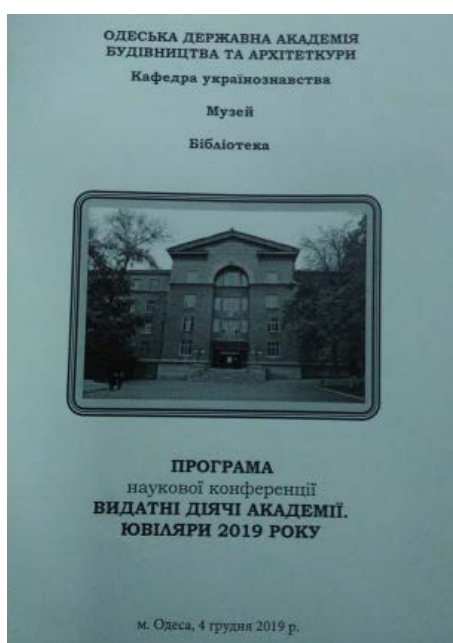
У 1977 р. Андрій Вадимович Макаревич закінчив Московський архітектурний інститут.

СТУДЕНТСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ «ВИДАТНІ ДІЯЧІ АКАДЕМІЇ. ЮВІЛЯРИ 2019 р.»

4 грудня в читальному залі бібліотеки Одеської державної академії будівництва та архітектури відбулась студентська наукова конференція «Видатні діячі академії. Ювіляри 2019 р.»

Вона стала традиційною і проходить четвертий рік. На конференції були присутні студенти Інституту інженерів громадсько-

Микола Миколайович Зарембо-Владичанський
Професор, завідувач кафедри Інженерних конструкцій

го будівництва та цивільної інженерії та Інженерно-будівельного інституту.

Студенти Архітектурно-худож-

нього інституту та Інституту бізнесу та інформаційних технологій під керівництвом кандидата

Федір Абрамович Троупянський
Видатний архітектор
Професор архітектури.
Завідував кафедрою Архітектурного проектування

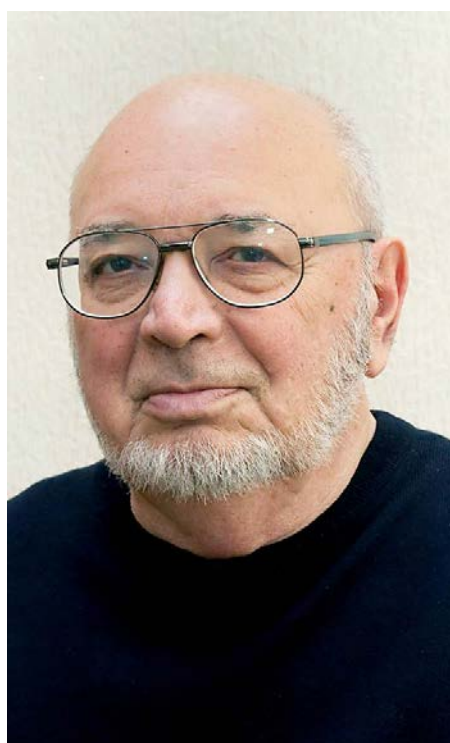

Володимир Володимирович Маляров
Професор, завідував кафедрою Фізики

історичних наук, доцента кафедри українознавства Макушиної Ганни Ігорівни сумлінно та відповідально поставилися до підготовки доповідей, присвячених видатним діячам Академії. Було зачитано доповіді: «Видатний архітектор Федір Абрамович Тро-

Вчений-гідротехнік Сергій Володимирович Соколовський
Професор кафедри Гідротехнічних споруд та використання водної енергії.

Видатний вчений, основоположник комп'ютерного будівельного матеріалознавства д.т.н., професор Віталій Анатолійович Вознесенський.
Завідував кафедрою Процесів та апаратів в технології будівельних матеріалів

упянський» (підготував студент групи МО-158 Белий Костянтин), «Микола Миколайович Зарембо-Владичанський. До 135 річчя від дня народження» (підготувала студентка групи А-229 Топова Вікторія), «Вчений-гідротехнік Сергій Володимирович Соколовський» (підготувала студентка групи А -229 Олейнікова Марія), «Фізик Володимир Володимирович Маляров» (підготувала студентка групи Мк-157 Ярован Анастасія), «Видатний вчений, основоположник комп'ютерного будівельного

Студентка групи А-229
Оленікова Марія з доповіддю, присвяченою С.В. Соколовському

Студентка групи МО-158
Добровольська Олександра з доповіддю, присвяченою В.А. Вознесенському

матеріалознавства Віталій Анатолійович Вознесенський» (підготувала студентка групи МО-158 Добровольська Олександра). Під час підготовки доповідей студенти користувались фондами музею та архіву Академії.

Гостем конференції була доктор технічних наук, професор Ляшенко Тетяна Василівна, яка поділилася цікавими світлинами, що розповіли про Вознесенського Віталія Анатолійовича як вченого та особистість.

Грунтовним доповненням конференції була виставка наукових робіт вчених-ювілярів, підготовлена бібліотекарем II категорії Ролевич Галиною Микитівною.

Г. І. Макушина,
к. і. н., доцент кафедри Українознавства

220 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВЕЛИКОГО КАРЛА БРЮЛЛОВА

Карл Брюллов прибув до Одеси на пароплаві 17 грудня 1835 року. Після перебування у карантині, великий художник, що здобув собі європейську славу зокрема своєю картиною «Останній день Помпеї», був запрошений на присвячений йому урочистий обід в Англійському клубі, який відбувся 2 січня 1836 року (за Юліанським календарем). З привітальною промовою на честь ушанованого живописця виступив генерал-губернатор краю граф Михайло Семенович Воронцов. А відбув Брюллов з нашого міста у напрямку «блокам'яної» вже 5 січня. Він

поспішав виконати вимогу імператора Миколи I про негайне повернення до північної столиці.

Майбутній професор живопису Карл Брюллов народився 12 (23) грудня 1799 р. в Санкт-Петербурзі у родині академіка мистецтв Павла Брюллова. Під час навчання в Академії юний Карл був надзвичайно здібним, талановитим і успішним студентом. Він здобув велику Золоту медаль і право закордонного «післядипломного» тривалого творчого стажування-пансіонерства в Італії з фінансуванням з державного бюджету. Він полюбив цю країну, яка стала для нього другою батьківщиною. Карл Брюллов прожив лише 52 роки. І значну частину свого життя він провів саме в Італії. Там він помер і був похований на Протестантському цвинтарі Монте Тестаччо.

Український народ вдячний всесвітньовідомому митцю за його внесок у справу звільнення Тараса Шевченка з кріпацтва. Створений маестро портрет поета Василя Андрійовича Жуковського був розіграний у приватній лотереї, а кошти від її проведення направлені на викуп молодого

Шевченка у поміщика П. Енгельгардта. Лотерея була проведена 22 квітня (4 травня) 1838 року. Виграш дістався імператриці Олександрі. Від царського двору організаторам лотереї (ініціаторам звільнення молодого Тараса) надійшла 1000 карбованців. Решту (ще 1500 карбованців) додали К. Брюллов, В. Жуковський, О. Венеціанов, Ю. Баранов (фрейліна імператриці) та їхні друзі. Відомо, що Жуковський особисто вручив відпускну грамоту Тарасові Шевченку 25 квітня (7 травня) 1838 року. Важко переоцінити внесок Карла Брюллова у цю справу. Він був вчителем і наставником Шевченка-художника в Імператорській Академії мистецтв. Відомо, що серед учнів і послідовників Карла Павловича Брюллова були українці Іван Максимович Сошенко (1807-1876), Дмитро Іванович Безперчий (1825-1913) та інші. Молоді художники обожнювали ушанованого майстра, мріяли стати його учнями. Про це зокрема писав у своїх спогадах художник Аполлон Мокрицький.

Юрій Письмак, мистецтвознавець, член Національної спілки художників України

P. S. Автор цієї статті 14-16 вересня 2019 року мав можливість побачити в одному з залів Національного художнього музею Республіки Білорусь творіння Карла Брюллова: Портрет Матвія Віельгорського (відомого віолончеліста і друга художника), створений в Італії і незавершений портрет Миколая Алферакі, написаний художником у серпні 1842 року в один сеанс. Бажання побачити мистецькі шедеври було одним з надихаючих мотивів відвідати місто-герой Мінськ. На запрошення академіка О. І. Локотка летів 1000 кілометрів від рідної Одеси, щоб взяти участь у X Міжнародній науково-практичній конференції «Традиції і сучасний стан культури і мистецтва» і виступити з доповіддю в Академії наук сусідньої держави.

КНИГИ НА ДОБРУЮ ПАМ'ЯТЬ ОБ ОТЦЕ

Я помню, как первый раз пришла в строительный институт (ставший впоследствии и моей Alma mater). Сюда меня за руку привел мой папа. Мне было всего четыре года, но воспоминания остались до сих пор. Я прошла по коридорам, посидела на лекции, побывала в преподавательской. Все это было возможно для меня в столь юном возрасте, потому, что папа преподавал тогда в Одесском инженерно-строительном институте. Это был 1988 год. На тот момент папа проработал в институте уже 21 год и занимал должность заместителя декана факультета Энергетического строительства. Но и до этой «личной встречи» я была уже знакома в то время с Одесским инженерно-строительным институтом. Семейный фотоархив содержал множество фотографий, по которым можно было проследить, как папа семнадцатилетним юношей приехал в Одессу из своего родного Летичева (Хмельницкая область) и поступил в ОИСИ. Пять лет учебы. Окончание института. Служба в армии. А после демобилизации – распределение в далекую тайгу на строительство крупнейшей в то время гидроэлектростанции на реке Ангара в городе Братске Иркутской области

– Братской ГЭС.

А далее – возвращение в Одессу и поступление в аспирантуру. В 1967 году папа был принят на должность старшего лаборанта. И все значимые вехи его жизни и становления нашли отражение на фотографиях из семейного архива: семинары, лекции, командировки, научные работы и исследования. Часы, дни, недели, ...годы, проведенные в стенах института.

Кроме фотографий в доме всегда было много книг. Не просто много,

а очень много. У папы была своя домашняя библиотека. И если книги по художественной литературе в большом количестве тогда стояли во многих домах и квартирах, то вот книги по узкой строительной специальности были далеко не у каждого. Книги по конструкциям и фундаментам, по геодезии и сопромату, по архитектуре и градостроительству и много-много других. Книги разных годов издания. Не редко попадались экземпляры начала XX века. Всего таких книг в нашем доме было око-

ло 400. Каждой книгой папа очень дорожил, он всегда говорил, что именно книги являются источником знаний и богатством человека.

В начале 1990-х годов папа окончил работу в институте. Но всю свою жизнь продолжал работать по специальности инженер. Он жил работой, полностью отдаваясь своей любимой профессии.

Всегда тяжело навсегда прощаться со своими родными и близкими. Но остаются память, которую мы можем пронести сквозь годы.

Поэтому наша семья в июле 2018 года приняла решение передать всю научную библиотеку, которой так дорожил и гордился мой папа, в библиотеку Одесской государственной академии строительства и архитектуры в память о нём, в первую годовщину его смерти. И теперь, когда читатели возьмут в руки в библиотеке ОГАСА одну из книг, пополнивших её собрание, развернув форзац или заглянув на титульный лист, смогут увидеть дарственную надпись: «Эта книга, как и еще 348 книг, была передана в дар библиотеке ОГАСА в память о Синявском Степане Дмитриевиче, от его детей и внуков. Июль 2018 г.».

Ольга Михайленко

КАДРИ БУДОВАМ
ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА У 1932 РОЦІ

Редактор: ЮРІЙ ПИСЬМАК
Дизайн та верстка: Світлана САВЧЕНКО, Сергій ГЕДУЛЯН
Редакція зберігає за собою право скорочення і літературного редагування прийнятих до друку текстів. Статті друкуються мовою оригіналу та можуть містити думки, що не співпадають з позицією редакції.

Щомісячне видання. Розповсюджується безкоштовно.
Адреса редакції: 65029, м. Одеса, вул. Дідріхсона, 4, приміщення редакційно-видавничого відділу.
Тел.: (048) 729-85-34, 9-534.
Матеріали для розміщення в газеті надсилати на ел. адресу: rio@ogasa.org.ua

Віддруковано у редакційно-видавничому відділі Одеської державної академії будівництва та архітектури. Обсяг: 1,5 друкованих аркуша. Наклад: 100 екз. Зам. №_____. Реєстр. Од №83.